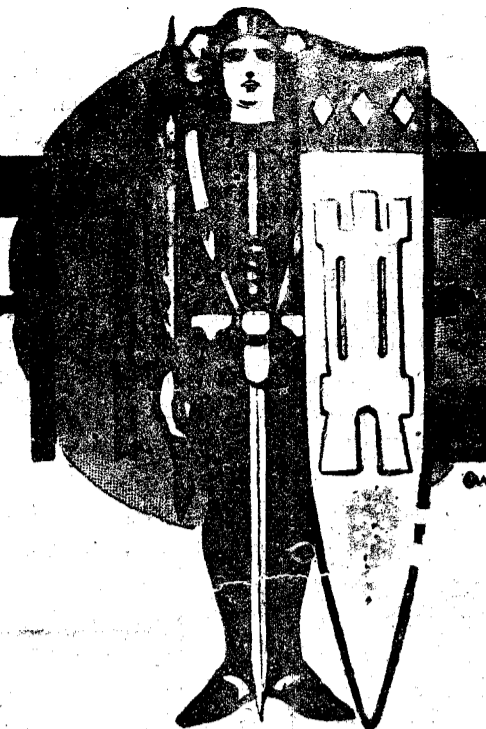

BALUARDE SITGES

Setmanari català

Redacció y Administració:

Carrer de Parelladas, 9

L' EXCM SENYOR

D. Francisco Batlle y Gené

Ex-Alcalde de Sitges, Cavaller Gran Creu d' Isabel la Católica

va passar a millor vida el dia 24 del corrent mes de Mars

HAVENT REBUT ELS SANTS SAGRAMENTS

(E. P. D.)

La seva afligida esposa, D.ª Rita Uías Camps; fills, filles, fill polític, germans, germans y germanes
politics, cosins y demés parents, la Ilma. Corporació Municipal y la Redacció de BALUARDE DE
SITGES, tenen el dolor de participar a llurs amics y coneguts tan irreparable pèrdua y els pregunten

qu' en llurs oracions dediquin un recórt a l' ànima del finat.

L'Excelentíssim Senyor

D. Francisco Batlle y Gené

Temps hà que 'l funest desenllàs era previst. Com fort castell que socavat per tots indrets anés desmoranantse, la robusta naturalesa de D. Francisco Batlle es desorganísava, minada per tossuda malaltia y pels disgustos soferts en aquets últims anys de brega. El cor, aquell cor brau que semblava fet aposta pera la lluyta, després d' haverse entregat tan intensament y tan generosament al servey de la vila quedava anorreat, igual que una màquina que de massa funcionar se inutilisa. Y ara feya ya alguns mesos que la malaltia havia prèrs caràcters d' agudesa, y, malgrat la curta revifalla que durant unes setmanes ha fet la ilusió de un restabliment, la imminència de la mort era cosa descomptada. Per fi, al cap de tres dies de recayguda, a les dues de la tarda del 24 d' aquest mes l' ilustre patrici expirà, tenint 62 anys d' edat.

Seguint el camí de la major part del nostre jovent, a l' any 1860 passà l' Atlàntich pera esplayar la seva intel·ligència y les seves energies a la Illa de Cuba. Travallà am constància, y aviat el seu esperit comercial el colocà en lloch preeminent. *La Ilustración Cubana*, que l' 20 de Maig de 1887 s' honrà publicant el seu retrat, deya, biografiant al Sr. Batlle:

« Uno de sus constantes desvelos consistió en procurar vèneros de riqueza á Cuba, para lo cual, en unió de D. Manuel López y López, recorrió durante años las entrañas de la provincia de Santiago de Cuba, en cuya zona minera preveía ricos y abundantes mantiales de trabajo y riqueza.

» El resultado fué satisfactorio y pronto una poderosa compañía minera se formó, poniéndose al frente el ingeniero norteamericano Mr. Graham. La *Iron Juraguá Company* adquirió de los concesionarios la propiedad por 300.000 pesos y un censo de 5 centavos por tonelada.

» El Sr. Batlle, que siempre ha tenido grande amor á Cuba, ha desempeñado allí diversos cargos públicos, entre ellos el de concejal por el distrito electoral de Dolores (1878); dos años después Teniente Alcalde de Belén y Cristo; en 1885 fué elegido Diputado provincial por el segundo distrito.

» Sus servicios han sido premiados con varias Cruces Rojas del Mérito Militar, y últimamente, por R.O. de 11 de Noviembre del año último, se le otorgó la Gran Cruz de la Real Orden de Isabel la Católica.

Fou voluntari y l' any 1869 sortí am la columna del Coronel Macanas, batentse valerosament en diverses accions. Sent després guí del General Latorre, entre altres fets d' armes es trobà en el foch del Port de Bayamo. Més tart y durant la guerra encara, fou nomenat Oficial del Batalló de Bombers, del que arribà a serne Comandant y ab el qual prengué part en importants combats. També fou portat a la presidència del *Círculo Español de Santiago de Cuba*, al que donà pròspera vida ab sos juvenils entusiasmes y envejables prestígis.

Además de la rica conca minera de Juraguá, en la que tot seguit hi foren ocupats de setcents a vuytcents homens pera la extracció del ferro magnètic de aquells jaciments, no tardà a explotarse les altres mines, de la hisenda Sigua, denunciades pels mateixos Srs. Batlle y López, a qual fi el Sr. Batlle, ab la cooperació del ja esmentat Mr. Graham, organís una nova companyia, denominada *The Sigua Iron C.* Actiu y empenedor, fou un dels homes que més contribuí al desenrotlló econòmic de la Illa de Cuba, salvantla de la fonda crisi que succeí a la guerra. La significació comercial del Sr. Batlle sigué la d' un iniciador de noves eres d' esplendor y de prosperitat, qu' ensenyà a Cuba una via més pera anar a la reconstitució de la seva riquesa. L' exemple del nostre paísà estimuló a molts propietaris de mines, y la formació de noves empreses fomentà 'l treball y dugué 'l benestar a aquelles terres empobrides per la insurrecció.

Vers l' any 1888, en la plenitud de la vida y auriolat ab els llegítims prestígis qu' en sa esforsada juven-

tut havia sabut crearse, tornà a sa volguda patria, ahont durant bastant temps es mantingué allunyat de la política, encara que aportant sempre 'l seu decidit concurs a tot lo que representés un bé per Sitges. Sent ya aquí y en ocasió de ser injustament atacada la gestió del General Pando á Cuba, publicà un contundent follet en defensa del seu entranyable amich. Desde la fundació de la societat «Pabellón de Mar» n' ha sigut President. «Pro ahont la seva acció sigué més intensa y fructífera—dirém, repetint y aplicant al Sr. Batlle lo que escribiem referintnos a D. Bartoméu Misas arrán de la seva mort,—fou sens dubte en el nostre Municipi.

Un temps hi hagué en que l' esprit públich de aquesta població s' redressà vigorosament contra 'l vergonyós caciquisme que 'l tenia atuit. La hábil xarxa d' embrolis teixida per un astut defentador de la voluntat popular, havia embrassat els moviments de bons patricis que entraren a la Casa de la Vila, amb el ferm propòsit d' acometre la efectiva regeneració de l' administració municipal. Els més ben disposats havien caigut en el fracàs, per la tenacitat de un desaprensiu enredayre. La ruína del Municipi er ainevitable; la desidia y la impotència del veinat implicava el desprestígi de la població; aquella situació enviidora no podia durar més; calia rehabilitar y aturar la estimbada de la vila; calia salvar Sitges! Mes, ¿quí se atreviria a donar la brava batuda; qui tindria prou abnegació pera deixar la pau de la llar y llensarse a una lluyta sembrada de disgustos, feconda en amargors? Era precis trovar homes de bon tremp, adornats de civíques virtuts, que savessin sobreposar l' interés comú al propi prestantse á arribar als majors sacrificis pera coronar la obra titànica de la regeneració municipal. En el recort de tots està aquell gest viril del cos electoral que unánim acudí el 8 de Novembre de 1903, a depositar sos vots a les urnes en protesta contra el vell régim local y en acta de afirmació de son desitj de vida nova, portant am plena consciència uns quants homes, al Ajuntament, pera que complíssin la difícil missió de restaurar el credit comunal y propulsar el bé del Municipi.

Un dels escullits no pogué menos de ser D. Francisco Batlle y Gené. Sos concitadans reconegueren en éll al enérgich campió que havia de posarse al cap del exércit regenerador, y l' elegiren pera formar part del nou Ajuntament. El Sr. Batlle, que trasant les linies característiques de sa fisonomia moral, havia dat a altres tantes mines de Juraguá les significatives denominacions de *Unión, Suburenses, Perseverancia, Firmeza, Resolución, Empresa, Constancia y Concordia*, posà tot el seup atriòtisme y tota la seva entereza al servey de la causa de la nostra vila.

Al constituirse l' Ajuntament en 1er. de Janer de 1904 fou elegit Alcalde, y en aquet càrrech se 'l ratificà en 1er. de Janer de 1906. Reelegit regidor pel Maig de 1909, en 1er. de Juliol continuà mantenintse 'l a l' Alcaldia, y en la renovació d' enguany també se 'l reelegí Alcalde, pro aleshores el renuncià ab carácter irrevocable perque postrat al lilit com estava ja no podia dedicar als assumptes municipals la atenció que's requereixen.

La gestió dels dos Ajuntaments presidits pel senyor Batlle desde 1er. de Janer de 1904 a 30 de Juny de 1909, es d' aquelles que formen época. El desgavell de l' administració municipal acabà ab la destitució del funcionari desaprensiu que s' havia fet amo y senyor de la voluntat del poble, y un període de sanejament y de reconstitució comensà pera Sitges. No intentarém pas historiar aquí aquexa tongada memorable, que tan minuciosament y documentadament queda ressenyada pel propi Sr. Batlle en la lluminosa *Memoria* per ell rendida, explicant la gestió de les dues Corporacions esmentades. Ens caldría reproduir, y aixó es impossible, tot lo que 's diu en les atapides planes del notable follet, que fou publicat a últims de 1909 per subscripció popular. Pero de cap manera podem deixar d' incloure en aquesta nota e's darrers paragrafs del dictamen emés per la Comissió designada per examinar la referida *Memoria* y aprovat per l' Ajuntament, puig en dits paragrafs s' esmenta lacònicament tot lo molt que en sa *Memoria* callà 'l Sr. Batlle per afectar-lo massa directament.

Diu aixís el dictamen:

«Resalta el empeño de las nombradas Corporaciones, de no gravar el erario municipal con gastos prescindibles. Así, échase de ver que durante los cinco años y medio últimos no se causan egresos ni débitos por fiestas, músicas ni banquetes. Y no es que dejase de celebrarse espléndidos festivales en que tuviese alguna intervención el Ayuntamiento, pues, además de haber tenido efecto, anualmente, la Fiesta Mayor, con la pompa acostumbrada, no debe olvidarse el brillante recibimiento dispensado á los Diputados de Solidaridad Catalana en 1906, la grandiosa y deslumbrante «Festa del Arbre Fruyter», en 1907, la visita de los periodistas de Toulouse y de Barcelona en 1908, y sobre todo la celebració de las Carreras internacionales de *voitures* «Copa Catalunya», en el año anterior y en el actual, estableciendo las tribunas oficiales junto al santuario del Vinyet. Dichos importantes actos, el último de los cuales ha dado renombre universal á Sitges, hanse celebrado en esta villa gracias á las facilidades dadas por los Ayuntamientos presididos por el Sr. Batlle y á la acertada gestión de los mismos.

» Y no es esto solamente: sino que por la iniciativa, prestígio y por la hábil intervenció de los hombres que durante el período relatado dirigieron la administración Municipal, se ha construido el nuevo camino del Cementerio, se ha prolongado el paseo de la Ribera y se explanado y afirmado el del Dr. Benaprés, sin que los fondos comunales sufrieran menoscabo.

» De justicia se impone hacer constar en esta ocasión, que para armonizar la penuria económica del Municipio en las exigencias de la categoría que al mismo corresponde, repetidamente los Concejales de las dos nombradas Corporaciones, y en primer término el Excmo. Sr. D. Francisco Batlle y Gené, debieron realizar cuantiosos sacrificios pecuniarios, ya fomentando reiteradas suscripciones ya sufragando de su peculio particular ciertos gastos de utilidad comunal. Entre los muchos rasgos de generosidad que el Municipio debe al señor Batlle, merece recordarse el espléndido donativo que le hizo del rico y artístico Pendón de San Bartolomé, y sobre todo la suntuosa instalación y decoración del Salón despacho de la Alcaldía, en las Casas Consistoriales.

Després de la reelecció de 1099, poca fou ja la intervenció del Sr. Batlle en els assumptes municipals. La malaltia l' obligà a llargues delegacions del càrrech, mes continuà prestant el seu fervorós concurs les iniciatives y a les gestions dels seus amichs, y en el curt espay que durant els últims temps ocupà la Alcaldia s' oferí al sacrifici ab la mateixa abnegació de sempre. Y a fè que se li presentaren circumstancies escabroses, y que 'ls seus irreconciliables enemichs redoblaren la virulència y la infamja ab que més de cinch anys hà l' atacaven.

Els successos de Juliol el trobaren desempenyant l' Alcaldia, y éll, tan gelós dels prestígis de l' Autoritat com del bon nom de Sitges, sentí una fonda pena al no poguer evitar aquelles desorientades turbulències, y en fou la principal víctima. Desde aleshores, el Sr. Batlle anà empitjorant en sa antiga dolència, mes no per aixó deixà de complir els sagrats deures que 'l càrrech li imposava, sense preocuparse de les conseqüències desagradables que personalment pogués reportarne, sobre tot comptant ab la indigna labor que 'ls seus enemichs no podien menos d' emprendre pera excitar contra d' éll els odís dels protagonistes dels fets de Juliol. L' exemple de civisme donat en semblant ocasió pe 'l Sr. Batlle, corona ardidament la obra de alta civilitat que realisà en el transeurs de la seva vida pública. Quan tants febles tranzigiren ab la aberració de les tristes jornades devant de les amenasses y de les coaccions, éll se mantingué en peu, coratjós y dignè, desafiant la pluja de injurys y de calumnies que 'ls seus baixos detractors li dedicaren.

Mentrestant, el pervers entre 'ls perversos, ab una exigència imprecedented y ab una intimació vil logrà que, per un moment, el despreci ab que 'l Sr. Batlle tractava ses malifetes es convertís en indignació; y de la indignació en vingué 'l primer accident formidable, precursor de la pròxima fi que no hà tardat en arribar. Y quan semblava restablirse, encare 'ls ignobles enemichs reprenien la embestida contra l' exemplar pa-

trici, explotant la ignorancia de les masses ab burdes patranyes pera girar contra d' ell les ires populars.

Lo que més apenava al Sr. Batlle, no era pas, certament, la campanya de farsa y de villosa de que 'l feya blanch un home sense consciencia, car sabia be prou que 'l vividor a qui ell havia foragitat del seu caciicat no podia alfombrar de roses y llorer el seu camí. Lo que més el feria era veure que persones per altre concepte respectables, tinguessin un somriure de complicitat per la campanya vergonyosa. Això sí que exasperava al varó integerim que marcá el seu pas per l' Arcaldia ab un rastre de fermesa y d' abnegació pel enaltiment de sa vida idolatrada.

Descansi en pau l' ilustre patriici que acabem de perdre y a qui Sitges deu perdurable gratitut.

Recort

Qui com En Francisco Batlle y Gené, abandona la tranquil·litat de casa y posa sa activitat, son talent y sos cabals a disposició del poble que l' ha vist nàixer, logrant pera el mateix no sols importants millores sino també la normalisació de tots els serveys y el salvament de la hisenda municipal, be mereix que 'ls seus conciutadans, tributantli manifestació de dol, acompanyin son cadavre fins al peu de la fossa ahont deu esser inhumat.

Sitges, aixís va entendre-ho, y en l' enterro de ahir va demostrar una vegada més que sab esser agraïda y que sent en l'ànima la pèrdua de un dels fills més predilectes, y que guardarà bona memoria de qui ha sapigut en totes ocasions trevallar seus descans pera son engrandiment, lluytant contra els que ab el nom de patriotisme als llavis volen aniquilarla.

Sis anys devant l' Ajuntament lluytant contra els enemichs de la bona administració agotaren les seves energies, pero malaltís y tot no volgué abandonar el lloch d' honor que li confiaren els companys fins a deixar ben termenada la tasca y ben marcat el nou camí a seguir.

El pas del Sr. Batlle per la Casa Payral quedá ben marcat: quants la visitin poden admirar son preciós Despaig de l' Alcaldia, costejat pe'l que fou President de la nostra Corporació municipal desde Jener de 1904 fins a primer de aquest any, en que, després de haver sigut reelegit pe'ls seus companys de Consistori pera el bieni de 1910-1911, tingué de renunciar el càrrech a causa de la malaltia que l' ha portat a la fossa y que ja en aquella fetxa deixava sentir els seus efectes.

Lo que 'l difunt ha fet pe'l poble en el terreny administratiu es trova ben detallat en la «Memoria» que al finalisar en el càrrech presentá al Ajuntament: quants la llegeixin, sense apassionament, reconeixerán que 'l trevalls realisats tenen per norma la supressió de abusos y la regeneració de la vida del Municipi.

Descansi en pau el bon amich y gran patriici; que la bandera de la moralitat per ell alsada y ab tants trevalls y sofriments sostinguda serà en lo successiu el mirall que'ns donará ànim per lluytar ab més fermesa que may contra els vividors de la política local.

UN SITGETÀ.

L' enterro del Sr. Batlle

Grandiosa manifestació de dol

L'acte de l'enterro del Sr. Batlle, que tingué lloch a les onze del mati de ahir, constituí una imponent manifestació de dol en la que hi prengueren part totes les classes socials de la població.

En la impossibilitat de ressenyar-lo avuy degudament, per la manca material d' espay y de temps, cal advertir que ho farem en el número pròxim, publicant a la vegada notes gràfiques del mateix, com també 'l retrat del finat ilustre.

* * *

La Redacció de BALUART DE SITGES transmet desde aquestes columnes, a la distingida família Batlle, el testimoni del seu sentiment per tan irreparable pèrdua.

Registre Civil de Sitges

durant el passat mes de Febrer

Matrimonis

Tomás Sellés Jover y Rosa Gustems Soler. — Total, 1.

Naixements

Rosa Picas Figúls, fill de Joseph y Maria; N. Montabán Zamora, de Maria y Carmen; Agustí Capdet Fonfria, de Joan y Agna; Dolores Ferrer Plana, de Joseph y Antona; Basílica Cuscó Vallés, de Artur y Dolores; Francisco López Sánchez, de Antón y Josefa; Maria Almirall Guasch, de Jaume y Maria; Concepció Ballester Marcer, de Miquel y Concepció; Joseph Nogués Gumá, de Joseph y Dolores; Leandre Lluís Inglada Arnabat, de Joan y Josefa; y Joan Sarrá Martínez, de Joseph y Virginia. Total, 11.

Defuncions

Joan Roig Altimira 72 anys, casat; Maria Mirabent Vergés, 72, viuda; Angel Torras Fillola 28 dies; Samuel Llauradó Freixa, 31 anys, casat; Joan Martí Camps, 82, casat; Antón Mirabent Pous, 82, viudo; Joseph Carbonell Buscá, 82, viudo; Joseph Montané Solanas, 82, viudo, Anton Riera Planas, 87, viudo; y Joseph Rosés Vila, 58, casat.—Total, 10.

NOVAS

Ab un temps primaveral han transcorregut les festes de Setmana Santa, que la Iglesia ha celebrat ab la solempnitat y pompa de costum.

Totes les funcions religioses s' han vist concorregudíssimes, molt especialment els divins Oficis y les professions. Als primers va assistirhi una Comissió del nostre Ilm. Ajuntament, presidida pe'l Sr. Arcalde, D. Pere Carbonell Mestre, y acompanyada de varis empleats municipals; aixís mateix va assistir també a la professó del Dijous, en la que hi figuraven boy tots els misteris precedits cada ún de un hombrós acompanyament.

Avuy efectuará la seva anunciada excursió a la nostra vila la societat coral humorística de Barcelona titulada «L' Escarpindull», la qual arribará en el tren de un quart de tres de la tarda, siguent rebuda a la Estació del ferro-carril pe'l coro «La Unió Sitgetana» y la banda de música d' El Retiro. Als acorts de aquésta es dirigirá seguidament a la Casa de la Vila, devant la qual cantarà alguna pesca com a salud al poble y a les autoritats.

La societat coral «L' Escarpindull» s' hostatjará en l' «Hotel Subur» y tindrà depositat son estandart en el local de «La Unió Sitgetana».

Aquesta nit donará un concert en «El Retiro» a benefici de les families necessitades de la població; demá al mati surtirá a fer una esmorsada al pintoresch Bosch d' En Bruguera, a la qu' hem sigut galantment convidats, y a la tarda anirá a celebrar la diada de Pasqua a la Era d' En Milá, juntament ab La Unió Sitgetana y les Caramelles y banda de música d' El Retiro.

Avuy, demá y dema-passat, tindrà efecte en la Oficina recaudatoria de Vilanova y Geltrú la cobrança voluntaria de la contribució corresponent al actual trimestre, ab l' apremi de 1er grau.

Conforme anunciavem, diumenge pasat visitá la nostra vila el digne diputat a Corts per aquet districte, D. Joseph Bertrán y Musitu.

Hem tingut el gust de saludar, convalescent de la malaltia que darrerament l' ha tingut fent llit durant bastants dies, al nostre distinguit amich Don Bernat Fernández Valdés.

Ha surtit cap a Santiago de Cuba l' apreciat amich y compatriici D. Joseph Cusiné Jas, el qual ens encarrega que desde aquestes columnes el despedim de les seves amistats.

En l' Iglesia del Colegi que dirigeixen les MM. Concepcionistes el Dijous sant va cantarse per 'ls alumnes dels Germans Maristes una Missa a dos veus y acompanyament, original del P. Guzmán, y 'ls motets *O vos omnes* y *O salutaris*, de D. Anton Catalá y del seu difunt pare, respectivament; finalisant ab l' Himne *Pange lingua* a cant gregoriá, durant la professó per l' interior de la Capella. A el endemá s' cantá l' ofici propi del día a cant gregoriá perls mateixos alumnes.

Han quedat ja plantades en el Passeig Benaprés les dugues rengleres de plátanos, y entre aquéts, que s' troven a vuyt metros l' ún de l' altre, hi figuren ja també els baladres y tarongers silvestres, conforme s' tenia projectat.

De entre les varies distingides persones que 'l día de Sant Joseph tinguerem ocasió de saludar en aquesta vila, hem de fer especial menció de D. Pere Rahola Molinas, ex-concejal de l' Ajuntament de Barcelona y candidat a la Diputació a Corts pe'l districte de Valls, en el qu' l tenim entés diumenge farà la seva presentació. S' hostajava a casa el seu intim amich el senador per la Provincia de Tarragona D. Albert Rusiñol.

Al cap-de-vall el cel va decidir-se a regalarnos la tan desitjada pluja, cayent aquésta ab molta intensitat durant quasi tot el día de Sant Joseph y a el endemá, lo qual feu que la assedegada terra arribés a adquirir una saó de tres pams, que no cal dir li ha vingut de primera.

En el vapor «Montserrat» y per la vía de Nova-Yorc, dimars va arribar al port de Barcelona nostre apreciat amich l' Antón Benazet, procedent de les Repúbliques Mexicana y Cubana en quines principals plasses comercials sembla ha trevallat ab gran éxit géneros procedents de la gran fàbrica de calsat que 'l seu senyor pare posseeix en aquesta nostra vila.

Aquesta nit se celebrará en el «Prado Suburense» el tradicional Ball de Pasqua, que promet veures molt animat.

Nostra apreciada compatriicia D.ª Maria Bofill, Vda. de Pons, resident a Barcelona, ha passat per la trista prova de veure morir al seu fill Lluís, bonadós nen de pochs anys.

Acompanyem a tan distingida dama y demés familia en el just penar que ab tal motiu experimenta.

Ha passat el dijous y divendres Sants entre nosaltres, el distingit advocat D. Amadeu Hurtado, diputat a Corts pe'l districte de Tarrassa.

Durant la nit del dissapte al diumenge passats, va caure per aquets encontorns una regular nevada; siguent cap a la Pujada de 'n Selva, la Fita y l' Estellá, hont va resultar més intensa.

A l' hora d' entrar en màquina aquest número recorren els carrers de la població varies colles de Caramelles, entre les que hi figuren les del Prado y Retiro, acompanyades de ses respectives bandes de musica, y la titulada de «Miramar», acompanyada de sach de gemechs, fluiol y tamborí.

Manifestació patriótica

En pró del tractat ab Cuba

A favor del tractat comercial ab la República Cubana, diumenge va tenir lloch una grandiosa manifestació pública en la que hi van penpre part tots els elements productors de aquí, y els Srs. Rusiñol y Bertrán y Musitu, els quals, lo mateix que'l Sr. Arcalde, dirigiren la paraula als concorrents.

Es cursaren després aquets telegrames:

«Excmo. Sr. Presidente Consejo de Ministros.—Madrid.—Persistentes rumores de hallarse comprometido exito tratado comercial Cuba, cunde alarma elementos productores que en unanime manifestación reclaman protección decidida intereses generales país con preferencia a los particulares de cualquier empresa. Importa defensa exportación vinos y calzado que son vida esta laboriosa comarca. Por fabricantes calzado, Benazet. Por cosecheros exportadores, Riera. Por Sociedad Agrícola, Dalm u. Por Sociedad Retiro, Llauradó. Por Sociedad Prado Misas. Por Sociedad Fomento, Planas. Por Fomento Industria y Comercio, Soler. Por Centro Obrero-Bosch.»

«Alcalde a Excelentísimo Sr. Presidente Consejo Ministros.—Madrid.—Imponente manifestación agricultores é industriales asistiendo Diputado distrito y Senador Tarragona, Sres. Bertrán y Rusiñol, asociándose población entera con espontaneo cierre, ruega Alcaldía signifique V. E. absoluta necesidad de asegurar exportación vinos y calzado mediante trato comercial Cuba para evitar inminente ruina de los productores esta comarca, Carbonell. Sitges 20 Marzo de 1910.»

«Celebrada imponente manifestación para reclamar Gobierno tratado comercial Cuba. Rogamos valioso concurso de V. esa corporación.—Riera.»

Caramelles

Prado Suburense

HIMNE

Ja del Montseny la encaputxada cima
pren d'esmeralda l'enjoyat color;
ja, arreu, perfums de gaya-Primavera
tebionen l'ayre despertant les flors.

Sossega el mar la furia de ses ones
qu'empenyia frenètic el mitxjorn,
enterbolintò sòls lleugera escuma
al rèbrer del oreig dolsos petons.

Y terra y mar, com si mostrar volguessin
ja de *Aleluya* l'inefable goig,
juntan llurs veus pera entonar un himne:
l'himne de Pasqua, el més joliu de tots!

També, donchs, oh companys, ab veu jovosa
cantem l'alegre despertar del món:
a la Pasqua cantem; qu'ella, florida
d'esperances treurà dins nostres cors.

LA CARBASSETA

Quan me'n vaig á la xarmada
al mostrarse l'auga á punt,
carregat d'arpis y aixada
m'enfilo montanya amunt.
Prou tant pès l'espatlla apreta
y perxó, may, may, may, may,
olvido ma carbasseta,
brau remey contra l'esglay.

La feyna que al pagés toca
no es pas lliure d'amargor:
aixuga sovint la boca
tot mullantvos de suor.
Per sort, quan la calda appena
allavors *gli, gli, gli, gli,*
me planto entre pit y esquena
un bon regalim de vi.

¡Oh, ma dolsa carbasseta,
font de consols exquisits!
tan panxuda y rodona
¡ab quon gust te sento als dits!
No més ay! á la vesprada
és ton cant *cluyt, cluyt, cluyt, cluyt,*
perque á la última tirada
restes ab el ventre buyt.

Gaya nina á qui jo estimo
y és la llum de mon camí:
prou m'ententeixo y aprimo
esperant ton ditxós sí.
Y al veure que triga massa
clamo trist: Nò: nò, nò, nò;
no m'en donguis de carbassa;
¡ja'n tinch una de millò!

SEBASTIÀ SANS BORI

¡¡ DIGAM QUE SI !!

La Pascua és florida;—la nit, d'amor plena:
coneixes ma pena,—mon cor ho sab prou;
y si es que't decantes—per l'aymant cantayre,
sense trigar gayre—ton llavi desclou.

Prou que saben ma fal·lera
en ta casa, al cap d'avall;
y el Vicari ja 'ns espera...
per tirarnos trona avall.

No triguis, nineta:—mon cor és qui ho prega,
y aquell qui *gemega*—ja sabs que ha rebut;
si 't plau ma tonada—y vols escoltarme,
no fassis cantarme—la del túrúrit...

No m'giresis pas la truyta
cuyta á dar-me lo teu sí,
cuytal.. cuytal.. cuytal.. cuytal..
no m'ho fassis més glati;

La Pascua retorna,—desperta la vida,
reviu la natura,—somriuen els cors!...
¡estimam!.. y un dia—la *Pascua florida*
en *Pascua granada*—se 'ns torni d'amors.

FRANCISCO MIRABENT

El Retiro

Introducció

Oh! joves, al goig.—Hivern ja cavalca
en vents perfumats—que senten la vida;
la forsa del sol—en nostres ulls calca
la imatge de un Deu:—la imatge florida
d'un Deu estimat—qui riu a les coses
y passa per tot—com una promesa.
Oh! joves, al goig!—la vida es encesa
en totes les flors—qu' es vaden gloriozes.
La vida es torment:—es foch que s' retorsa
en flama immortal—demunt de la terra;
consum y desfá;—mes crea y reforsa.
La vida es un clam—d' amor y de guerra.

Vals

La vida es amor—y es ira y es guerra.
Oh! joves, foném—en besos sa furia,
y els llavis amats—com flors de luxuria,
esclatin al sol—que daura la terra.
Som fills de la mar!—y el sol ens bateja.
Les aures d'hivern—son plenes de flayres.
Cantém, com la mar—qu' al sol escumeja,
y el crit de l'amor—tremoli pels ayres.
El crit del amor—oh! joves, inflami
els cors castigats—pel dol y la pena...
Oh! joves, que 'l vent—en la hora serena
de nostre triomf—ab nostra veu, clami
per sobre la vall—per sobre la serra
—vers hon l'horitzó—s' aixeca al espay.—
Oh! joves, cantém—l' amor de la terra!
Cantém a la joya—que no moie may!..

Americana

Ferida fuy en mon cor.
Era amor qui m' el feria
y malaltia d' Amor
sols amor curar podia.
Si crudel Amor sigué,
prompte pietós se tornava,
càr del mal meteix tragué
el remey que jo esperava.
Bon Amor, gentil Amor,
tos decrets son lleys de vida.
Bon Amor, gentil Amor,
teva soch, per tu ferida.
Teva soch y l' infinit
res ja té que jo no tingui,
y soch forta del dalit
que 'l bon temps tindrà quan vingui.
Tot ho tinch; la plenitud
de mon cor me torna fruyta,
jo que flor sempre he sigut,
—flor d' amor y de virtut
desclosa al vent de una lluyta.—

TRINITAT CATASUS CATASUS

La Pasqua

Ab els seus vibrants sons, el feixuch bronze sentat
dalt al cloquer de l'església com rey en esbelt trono,
escampa arreu la més plaenta joya. Sa rodona boca
un dia restà muda pe 'l dòl que omplénava la terra:
talment semblava que li hagués caygut la llengua, y
ab el seu silenci ens dèya que morí El qui dóna la
vida; mes avuy branda, y ab el seu alegre sò canta
l' himne a la Pasqua, al dia que brillà el més hermós
estel, quina llum perdurará fins sempre, essentne la
que esvaeix les tétriques foscors que niuen dins els
boscos ombrívols del món; avuy canta la vida eterna
curullada de dolceses sens que hi manquin els olors
suaus dels perfums més purs y agradosos, y el seu
cantar acompaña les veus angélicas formant el chor
unísson de la eternitat; qual chor, més ferm que 'l del
esfereidor huracà, més potent que 'l del inquiet mar,
més fort que 'l del trò, cantà *Aleluya* al Deu tres voltes
Sant; acompaña, marcant solemne compás, les parti-
celes de la psalmodia inspirada en els més encisadors
paisatges, les particeles que ab notes quadrades pinten
la imatge de l' amplitud del cel; acompaña els himnes
sagrats y immortals que dins les arquitectòniques naus
del temple sant els guardadors dels tresors divins can-
ten formant el chor de la gratitud.

¡Com branden les campanes a sò de festa! Es la
diada de Pasqua Florida; la festa en la que 'l jovent,
aymant de les canturies, esgrana corrandes jolives,
encisadores, que corprenen, com el sò de les campa-
nes, y, com elles, alegre cantà:—Vosaltres jòh joves
trovadors! cantàreu l'himne de la humanitat que copia
de la rica Natura les notes escampades en ella pe 'l
seu Criador, notes plenes de grándesa, amor y sabi-
dúria. Imitàreu als àngels que tan bé refilen, al remo-
reig del mar que en nit calmosa sembla portar el
compàs a la mare que tot bressant modula una canso-
neta al seu petit nin: vosaltres imitàreu les notes ten-
dres y amoroses que una flor canta a l'altra, notes
que elles entenen y guarden, y obeïreu fidelment al
jove bràs que vos portà a la victoria, al mestre que
tant bé sapigué escriurer vostres cantates plenes de
esclat de primavera.—

Que 'l artístich pomell de tendres flors que haveu
lligat ab les alegres llassades de vostres cantates no 's
torni mústich, ans dongui olors de flayre sanitosa.

F. D., PVRE.

Renaixement

La Natura ha esquinsat el vel que tapava ses belle-
ses primaverals, y magestuosa y gentil ens convida a
fruir de sos atracius al ensemps que un bell somris se
escapa de sos llavis, per aquesta joventut que vaga
nerviosa pe'ls móns de la esperansa.

N' estein molt contents de aquest somris, Prima-
vera; mes ¿còm tornarte aquesta delicadesa, còm
donarte 'l premi de tots aquets símbols de amor?

Si t' oferim flors, ben teves són; si melodies, si
cants, també són teus. Y puig no podem quedar in-
grats, cantem, riem y mitj-plorem de joya.

Primavera: escolta el batech d' aquets cors ten-
dres, y beneeix el nostre Himne sagrat; que fruyt del
teu somris placévol n' és la nit de Pasqua: nit d' amor,
de gaubança plena..

Avuy els cors del jovent fan un tich-tach estrany
al pensar ab l' estimada element esencial de totes les
primaveres; l' atrevit color de la barretina 's destaca
entre-mitg del mantell blau del cel, el penó y la sen-
yera onejen fortament y l' ànima d' un jove artista
dona l' ultim acort per cantar l' Himne de les Rialles:
les Caramelles.

Ell ha sigut l' intérprete inspirat de tot aquet ma it
de cantayres, fentnos sentir música sortida de la zeva
ànima d' artista, fruyt de ferm treball, fruyt d'un cor
que sab estimar lo qu' és hermós y noble.

¡Ditxós qui pogués ser com éll que conversa ínti-
mament ab la Natura, inspirantse en el seu desvetllar,
en la monòtona mormuració de las ones mediteranies
y sota un cel sempre blau esplendent de llum, curull de
vidal Ditxós ell, quina inspiració ha nascut entre-mitg
del Sinaí de la Patria, allà en les montanyas de Mont-
serrat, niu fresc de verdor ombrívola.

Per fi l' Himne romp, y les veus del jovent entre-
mitg de les boyres rojentes del cap-vespre formen un
idili d'amor y benhaurança: damiseles y joves riuen
ells ab ells per fruir aqueix amor y la Natura 'ls beneeix,
car ne son fills predilectes.

¿Qu' és el desvetllar de la terra, sino símbol de la
joventut riallera?...

SALVADOR SOLER

IMPREMPTA JACINTO SANTACANA : PARELLADAS. 9

ANUNCIS

HIPODROM DE BARCELONA

Grans Festes de Aviación els dies de Pasqua

Diumenge, 27, a dos quarts de quatre

Dilluns, dia 28, tot el dia

Sensacionals volades pe'l reputat aviador

EDMOND POILLOT
ab AERIPLA «VOISIN»

BUFFET Y RESTAURANT AL HIPODROM COMBINACIÓ AB ELS TRENS

POSTALS VISTES de SITGES

EL PARAISO
9 * PARELLADAS * 9

<i>Ams</i>		<i>Quix</i>
<i>Pipes</i>		<i>Tinta</i>
<i>Pintes</i>		<i>Llapis</i>
<i>Miralls</i>		<i>Paper</i>
<i>Semelos</i>		<i>Gomes</i>
<i>Sanivets</i>		<i>Plumes</i>
<i>Raspalls</i>		<i>Carpetes</i>
<i>Boquilles</i>		<i>Xinxetes</i>
<i>Casca bells</i>		<i>Calendaris</i>

OBJECTES PERA REGALOS

IMPORTANT: En punt céntrich
de aquesta vila
ES VEN una BOTIGA. = Pera informes dirigirse al
= = = Carrer Major, núm. 23. = = =